

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.135/2016/2. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Magyar Anikó ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti székhelyű felperesnek – a Pintér és Szabó Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szabó Tamás ügyvéd) által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti lakos alperes ellen megbízási díj megfizetése iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2015. november 25. napján kelt 13.P.21.202/2015/13. számú ítélete ellen a felperes részéről 15., az alperes részéről 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **részben megváltoztatja** és az alperest terhelő marasztalás összegét 37.000,- (Harminchétezer) forintra és annak 2012. február 15. napjától a kifizetésig járó, az elsőfokú ítélet szerinti mértékű kamatára leszállítja.

Az elsőfokú ítélet elsőfokú eljárási költségre vonatkozó rendelkezését mellőzi és kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000,- (Húszezer) forint elsőfokú eljárási költséget.

Az alperest terhelő elsőfokú eljárási illetékfizetési kötelezettség mértékét 2.850,- (Kettőezer-nyolcszázötven) forintra leszállítja, míg a Magyar Állam terhén maradó elsőfokú eljárási illeték összegét 12.150,- (Tizenkettőezer-egyszázötven) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 25.000,- (Huszonötezer) forint másodfokú eljárási költséget.

A felperes által le nem rótt 15.000,- (Tizenötezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az alperes 2010. február 2. napjától teljes jogú tagja a felperesnek. Belépési nyilatkozatában vállalta, hogy a tagdíj fizetésére vonatkozó kongresszusi határozatnak eleget tesz.

A felek 2010. június 24-én és december 27-én konkrét ügyek ellátására megbízási szerződést kötöttek, melyben a felperes vállalta, hogy az alperes meghatározott pereiben (szolgálati panasz, munkaügyi bírósági eljárások, rendkívüli jogorvoslati vagy megismételt eljárások) jogi képviseletét

ellátja. Megállapodtak abban is, hogy az ügy eredményes ellátásáért (pernyertesség esetén, vagy ha a munkáltatónak fizetnie kell, illetve az egyezség keretében felajánlott összeg esetén, továbbá ha a megbízó szolgálati nyugállományba kerül, illetve ha más, a megbízónak megfelelő megoldás születik) a munkáltató által teljesített nettó összeg 10%-át fizeti meg a megbízó megbízási díjként a felperes szolidaritási alapjába. Bírósági peres eljárás esetén a megítélt perköltség is a felperest illeti, mely valamennyi költségét és készkiadását tartalmazza. Rögzítették, hogy ezen túlmenően a munkáltató fizetéséig, illetve a pernyertességig nem igényel a megbízótól semmiféle fizetési kötelezettséget. Ennek érdekében az alperes vállalta, hogy tagsági viszonyát három évig fenntartja. A szerződések tartalmazzák, ha a megbízó a megbízást visszavonja, úgy a megbízott a megbízási díj arányos részére jogosult az addig felmerült készkiadásai mellett.

A felperes 2010. szeptember 1-jei keltű 64/2010. számú, a jogi képviselet igénybevételének belső szabályairól szóló vezetőségi testületi határozata rögzíti, hogy a szakszervezet mely esetekben fizet munkabért, vagy megbízási díjat a tagját képviselő személynek a képviselő jogi státuszától függően (11., 12., 2. pontok). Az 5. pont szerint a jogi képviseletet a szakszervezet csak a tag önkéntes megbízása alapján és az Alapszabályban foglaltakról a részére adott tájékoztatás tudomásulvételét követően fogadhatja el. Ennek megtörténte tényét a megbízási szerződésnek az alábbiak szerint kell tartalmaznia: „Tudomásul veszem a **(szakszervezet neve)** alapszabályában és 64/2010. számú Vezetőségi Határozatában foglaltakat, az abban foglaltakról a szakszervezet a tájékoztatást részemre a mai napon megadta. A meghatalmazást és a megbízási szerződést ezek ismeretében írtam alá.”

A határozathoz tartozó díjtáblázat részletezi az egyes felszámítható költségek fajtáját és mértékét.

A felperes megbízási szerződésekből eredő kötelezettségének eleget tett, a szerződésekből megjelölt ügyekben az alperes jogi képviseletét ellátta.

Az alperes tagsági jogviszonya – tagdíj nemfizetés miatt – 2012. december 13-án, szolgálati jogviszonya a rendőrségen 2010-ben szűnt meg.

A felperes 2015. január 16-án az alperest 110.000,- forint ügyvédi munkadíj, 30.000,- forint okirat szerkesztési díj, 20.000,- forint adminisztrációs költség és 37.000,- forint elmaradt tagdíj megfizetésére szólította fel.

A felperes keresetében 37.000,- forint elmaradt tagdíj, 30.000,- forint megbízási szerződés alapján járó díj, 110.000,- forint megelőlegezett ügyvédi munkadíj, valamint 20.000,- forint adminisztrációs költség, mindösszesen 197.000,- forint és késedelmi kamatai megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Keresetét egyrészt arra alapította, hogy a felek között létrejött megbízási szerződések alapján eljár az alperes képviseletében ügyvéd igénybevételével az őt érintő perekben, melynek során okiratokat és beadványokat szerkesztett. Kérte figyelembe venni a megbízási szerződésben kikötött megbízási díjat, az elmaradt tagdíj iránti igényt pedig azt, hogy az alperes tagsági viszonya – önhibájából – 2012. december 13-án megszűnt, holott azt kötelezettségvállalására tekintettel három évig fenn kellett volna tartania. A kereseti követelés egyéb tételei – állítása szerint – az alperes által is ismert, tagsági viszonyából adódóan elfogadott 64/2010. számú vezetőségi testületi határozat részét képező díjtáblázat alapján kerültek meghatározásra. Igényét ebben a részében arra alapította, hogy az alapszabályban, illetve a megbízási szerződésekből szereplő díj a jogi képviseleti szolgáltatás értékét nem fedezi, az csak a felperessel tagsági jogviszonyban állókat illeti meg. Keresetének jogalapjaként a Ptk. 478. §-át, 479. §-át, 314. §-ának (2) bekezdését és 201. §-ának (1) bekezdését jelölte meg.

Az alperes ellenkérelmében nem vitatta a 37.000,- forint tagdíjtartozást, ezt meghaladóan azonban a kereset elutasítását kérte jogalap hiányában. Sérelmezte az igényelt összeget is.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest 97.000,- forint és késedelmi kamatai megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Indokolásában a Ptk. 474. § (1) bekezdésére,

valamint 478. § (1) és (2) bekezdéseire hivatkozással rámutatott, a megbízási szerződések értelmezése alapján nem csak pernyertesség esetén illeti meg az alperest megbízási díj. Ennek megfelelően az általa igazolt, az egyes eljárásokban eljáró jogi képviselőnek kifizetett 60.000,- forint megtérítésére irányuló követelést találta megalapozottnak. Az egyéb költségek tekintetében kifejtette, nem volt megállapítható, hogy a tényleges képviselőt ellátó ügyvéd bármilyen számlát benyújtott volna a felpereshez, vagy más módon igényt érvényesített volna. Nem vette figyelembe a felperesi 64/2010. számú határozatot, mivel az a felek közötti megbízási szerződések megkötését követően került elfogadásra. Ugyanakkor megállapította, a tagdíjfizetési kötelezettség az alperest szerződéses vállalására tekintettel mindenképpen terhelte, amit maga sem tette vitássá.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása érdekében mindkét peres fél fellebbezéssel élt.

A felperes jogorvoslati kérelme a keresetnek megfelelő döntés meghozatalára irányult. Megismételte, illetőleg fenntartotta az elsőfokú eljárás során kifejtett álláspontját. Hangsúlyozta, az alperes képviselőtében az érintett perekben beadványokat, okiratokat szerkesztett és egyéb adminisztrációs költsége merült fel.

Az alperes fellebbezésében a marasztalás 37.000,- forintra történő leszállítását és a kamatfizetés mellőzését kérte. Vitatta a tagdíjon felüli megbízási díjfizetési kötelezettséget.

A felperes fellebbezése **alaptalan**, az alperes fellebbezése **túlnyomó részben alapos**.

A felperes keresete kétirányú volt, egyrészt a különböző eljárásokban ellátott jogi képviselővel felmerült megbízási díjra, illetőleg költségekre, másrészt a nem teljesített tagdíjak megfizetésére irányult. Ez utóbbi az eljárásban nem volt vitatott.

A felek között 2010. június 24-én és december 27-én – nem vitásan – a Ptk. 474. § (1) bekezdésében szabályozott megbízási szerződések jöttek létre, melyekben a felperes arra vállalt kötelezettséget, hogy az alperes jogi képviselőtét ellátja a szerződésekben meghatározott eljárásokban díjfizetés ellenében. A Ptk. 478. § (1) bekezdése általános szabályként rögzíti, hogy a megbízó díj fizetésére köteles. A felek ennek mértékéről úgy állapodtak meg, hogy az ügy eredményes ellátásáért a munkáltató által az alperesnek megfizetett nettó összeg 10%-a jár a megbízottnak megbízási díjként, ezen felül a megítélt perköltség illeti meg, mely utóbbi valamennyi költségét és készkiadását tartalmazza. Tartalmilag tehát – mindkét díjelem tekintetében – sikerdíjat kötöttek ki, mely az ügy eredményes ellátásáért, annak arányában jár a megbízottnak.

A felperes megbízási díj iránti igényét az okirat-, illetőleg beadványszerkesztésért és az adminisztrációért, valamint az ellátott ügyvédi tevékenységért számította fel. Követelését ebben a részében a jogi képviselő igénybevételének belső szabályairól szóló 64/2010. számú szakszervezeti vezetőségi határozatra és a hozzá tartozó díjtáblázat egyes tételeire alapította. Ez a határozat azonban csupán a szakszervezet által a képviselőnek fizetendő megbízási díjakról rendelkezik, a tag kötelezettségeit nem rögzíti, és 5. pontja tartalmazza azt is, hogy a **(szakszervezet neve)** alapszabályában és a 64/2010. számú vezetőségi határozatában foglaltakról szóló tájékoztatás megtörténtét és azok tudomásulvételét rögzíteni kell a megbízási szerződésben is. Mivel a felek között az itt részletezett díjak, költség alperesi vállalására konszenzus nem jött létre, erre nézve korábbi megbízási szerződéseiket, melyek az erre való jogosultságot kifejezetten szabályozták, nem módosították, mindezekre a felperes alappal nem tarthat igényt (Ptk. 200. § (1) bekezdés). A határozat mellékletét képező díjtáblázat szerint felszámított összegekre akkor lenne jogosult, ha ehhez az alperes kifejezetten hozzájárul, megfizetésére kötelezettséget vállal. Ennek hiányában a 64/2010. vezetőségi határozat és a díjtáblázat nem vált a szerződések részévé, következésképpen az

alperesre kötelezettséget nem keletkeztet.

Lényeges az is, hogy a 2005. október 20-tól hatályos felperesi alapszabály 21.6. pontja értelmében a teljes jogú tag igénybe veheti a szakszervezeti juttatásokat és szolgáltatásokat, így különösen – egyebek mellett – a jogsegélyt, amely jogi tanácsadást és képviseletet jelent. A tagnak képviselet jár a szolgálati, illetőleg foglalkoztatási jogviszonyával összefüggő büntető, munkaügyi és polgári peres ügyekben, valamint a fegyelmi eljárások során. A tag részére a szakszervezet a felsoroltakon kívül bármely ügyben biztosíthat jogsegélyt. A 24. pont rendelkezése szerint a szakszervezeti tag kötelezettségévé teszi tagdíj fizetését.

Ezzel összhangban rögzíti a 2010. szeptember 24-től hatályos alapszabály 22.F. pontja, hogy a teljes jogú tagnak képviselet jár a szolgálati, illetőleg foglalkoztatási jogviszonyával összefüggő büntető, munkaügyi és polgári peres, illetőleg nemperes ügyekben, valamint a fegyelmi és méltatlansági eljárások során. A szakszervezeti tagnak tagdíjat kell fizetnie.

A peres felek között létrejött megbízási szerződések megkötésének idején hatályban volt alapszabályok rendelkezései egyértelműek tekintetben, hogy a teljes jogú tagot a felperes által ellátott perbeli képviselet illeti meg a szolgálati jogviszonyával összefüggő perek esetében. Erre a tag szakszervezeti tagsági jogviszonyánál fogva jogosult. Ennek ellátásáért külön díjazást a létesítő okiratok sem rögzítenek. A teljes jogú tag tagsági viszonyából eredő kötelezettsége a tagdíjfizetés, melynek fejében jogosult – a létesítő okirat helyes értelmezése alapján – a szakszervezet által ellátott jogi képviseletre. Alaptalanul hivatkozik a felperes ekörben a Ptk. 478. § (1) bekezdésére, hiszen a felek jogi képviseletével összefüggő egyéb költségének viselésére külön megállapodás nem jött létre, ilyen rendelkezést a megbízási szerződések is csak a sikerdíj elemeként rögzítenek. A fellebbezésben sérelmezett, sikerdíjként meg nem térült díjat, költségeket ezért a felperesnek a befolyt tagdíjakból kell finanszíroznia.

Miután a Ptk. 301. § (1) bekezdése értelmében pénztartozás esetében a kötelezett a késedelembe esés időpontjától akkor is köteles a jogszabály szerinti késedelmi kamatot megfizetni, ha a tartozás egyébként kamatmentes, a tagdíjhátralék utáni kamatfizetési kötelezettsége fennáll, azonban csak a középarányos időponttól. Mivel 2011. áprilisától nem teljesített tagdíjat jogviszonyának 2012. december 13-i megszűnéséig, a kezdő időpont 2012. február 15. napja.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperest terhelő marasztalás összegét a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően leszállította. A megváltozott pernyertességi-pervesztességi arányokra figyelemmel mellőzte az elsőfokú bíróság ítéletének elsőfokú perköltségre vonatkozó rendelkezését és a Pp. 81. § (1) bekezdésének alkalmazásával kötelezte a felperest a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján az alperes jogi képviseletével összefüggő arányos költségének viselésére.

Ugyancsak a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint rendelkezett az alperest terhelő elsőfokú eljárási illeték leszállításáról (6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés, 15. § (1) bekezdés) és az állam terhén maradó illeték felemeléséről (14. §).

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint az alperes másodfokú eljárásban felmerült, jogi képviseletével összefüggő költségének viselésére, melyet az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (5) és (6) bekezdései alapján a kifejtett munkával arányosan, mérlegeléssel állapított meg. Mértékének meghatározásakor figyelembe vette az alperes által lerótt 15.000,- forint fellebbezési eljárási illetéket is.

A felperest az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 5. § (1) bekezdés d) pontja értelmében teljes személyes

illetékmentesség illeti meg az általa az Itv. 5. § (2) bekezdésében igazoltak alapján, így az általa le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad (Itv. 4. §).

S z e g e d , 2016. év június hó 3. napján.

Dr. Kiss Gabriella s.k.	Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.	Bálint Attila s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró